

NAGYKŐRÖS ÉS VIDÉKE

Politikai, közgazdasági és társadalmi lap. A „Nagykőrösi Gazdasági Egyesület” hivatalos lapja.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nagykőrös, IV. ker., Kossuth Lajos-tér 35.</p>	<p>Főszerkesztő: Magyar Kázmér.</p>	<p>Előfizetési árak: HELYBEN: Egész évre 10 K. 1/2 évre 5 K. 1/4 évre 2-50 K.</p>
<p>Megjelenik hetenként háromszor: Kedden, csütörtökön és vasárnap reggel.</p>	<p>Felélős szerkesztő és lapfajlagoson: D. Tóth Ferenc.</p>	<p>VIDÉKEN: Egész évre 12 K. 1/2 évre 6 K. 1/4 évre 3 K. Egyes szám ára vasárnap 10, hétköznap 4 fillér. Nyitótér soronkint 50 fillér.</p>

Pártok békéje.

Roszner Ervin báró, az Ő Felsőge személye körüli miniszter, szentgotthárdi mandátumának átvétele alkalmával igen meleg elismeréssel nyilatkozott a politikai pártok hazafidő magatartásáról. Az a magatartás, amelyet pártjaink általában a háború kitörése óta s különösen a szentgotthárdi választáson is tanúsítottak, valóban méltó minden dicsőre. Hiszen annak rendje és módja szerint fölkészülve állott szemben egymással a kerületi munkapárt és néppárt tábora, hogy végig harcolják az alkotmányos küzdelmet és egymás elöl magukhoz ragadják a polgárság bizalmának a pálmáját. Bizonytalan kimenetelű, de szentkedelmes képviselőválasztásra volt kitévés. A kellő pillanatban azonban győzött a választó polgárok jobb belátása: megértették, hogy ily rendkívül komoly időkben nincs helye a pártoskodásnak, a belső béke megrendítésének; megértették különösen azt, hogy a kormány egyik tagjának csetleget bűkását a külföld a mi belső egyenletességünk jelének tekintené; ennél fogva a nép-

párt visszavonult a már-már kiélestedt küzdelemből, jóllejtje visszalépett s a választás a legszebb rendben, közfelkiáltással végződött.

Roszner báró azonban nem állott meg ennek a korrekciót és nemes eljárásnak a méltatásánál, hanem igen értékes megjegyzéseket fűzött hozzá, a jövőre vonatkozólag is. Főintelve az, hogy a pártoknak most tapasztalt megegyezése ne legyen mulékony felevesztés, amely után ujult erővel törne ki a felbujthagyott harc, hanem legyen igazi, tartós, állandó béke.

Mélységesen igazva van a miniszternek. Hiszen a nemzet haladásában, boldogabb jövődjében való hitünket alapjában rázná meg az a föltevés, hogy a világháború tűzében összekovácsozódtott, hatalmas *nemzeti egység* a külső béke létrejöttével oldott kéve gyanánt hull szerte; hogy egyetértésben való föllendülésünk tündöklő ornamit ismét alá fogunk zuhanni a gyilkolóddó testvérharcok sötét mélységeibe. Kétségbe kellene esnünk, ha ez a vizsgálaton kép meredne felénk a jövőből. Ennek nem szabad valóra válnia! A legnagyobb megrázódás, a

legnagyobb erőfeszítés oly sok vér áran szerzett tanulságai nem mulhatnak el haszontalanul feőlünk. Az ádáz pártútság oly szomorú, oly szegénytelen korszakához a világháborús politikai magatartás hősköltevénye után nincs visszatérés.

Roszner báró is úgy gondolja természetesen, hogy ezentúl is lesznek pártok és lesz közöttük vetélkedés az érvényre jutásért, de az többé nem fog elfajulni késhegyig menő harcra s a különböző pártok hívei soha sem fogják elefedni, hogy mindnyájan magyarok vagyunk.

De a jövőre nézve új bírálattal kell vennünk a pártoknak a maguk programját s nem ragaszkodhatnak olyan állásponthoz, amely az elmúlt időket maradvány. Ilyen kihagyandó pontnak jelöli meg a miniszter a néppárt programjában az egyszérvé védelmet, mert hiszen ez nem egy pártnak a gondja, erre a többi párttal és a kormánnyal szemben szükség sincs és az állam az egyházzal a legteljesebb összhangban működik együtt a nemzet boldogulásán. Sem az egyház, sem az állam, sem az egyes

TÁRCA.

Félbe szakadt pálya.

Egy lakatosainak naplója.

Írta: Magyar Kázmér.

(Folytatás.)

Itt egyszer csak észbe öltök édesapámnak, hogy a törvényszékkel van valami kis eligazítási valója, ott van a tér egy vonalán a nagy sárca emeleten épületben. Azáltal beszélgetésünk édesanyjammal és ha visszajövök, majd elnézhetünk Markus őrkehoz és ott elmintézzük a soromat.

Aminat magunkra maradtunk s édesapám alakja eltűnt a bokrokon túl: édesanyom a nála szokatlan hévvel és érteley fordít hozzá, el beszél és élve színt idegesen. Ezzel kezd:

— Mit akarsz te szerencsétlen?! Maradni akarsz, lakatos kívánsz lenni ezzel a cinábör kinézetűvel, vékony egészségűvel, hiszen ez alatt a hónap alatt is lesoványodtál, szinte kiastál, olyan vagy, mint a bőrgérg! Aztán más évréket és szempontokat vett elő és iparkodott meggyőzni a felől, hogy a lakatosság, az erőfajlést igénylő ipar nem nekem való.

Alig tudtam szóhoz jutni, de mikor rám került a sor, elmondtam ami szívenem volt, amit a meggyőződés diktált.

— A magam jövőjének is tartozom ezzel a pályaválasztással és tartozom nektek, a ti jelen helyzeteknek is jó anyám. Nekem a pályához kedvem van, akaraterőm is van. Az egészég dolgában se állok rozszul, csak a hozzászokás időszaka az, ami egy kicsit rontott a kinézésem. A munka gyakorlata meg fog edzeni és erőmet állandóvá teszi. És bizony ez a pálya a ti könyvűségekre is léssen. Elég költség lesz az egyik fia tudományos pályán; nekem nem kell több, mint 3 évre 300 forint és az már csukagy is ott van a mester urnál. Ruházat kevésbe kerül, jóformán semmibe, batyám és atyám viseltje nekem pompásak lesznek. És szegény nővérem betegsége anélkül is teménytelen gond és állandó nagy költség a ti részlekre. Én tudom, mivel tartozik a ti részlekre. Én tudom, mivel tartozik egy jó fiu a szüleinek. Ti neveltek llyennek, amilyen vagyok, jógátokat szeretném meghálálni. Hát azért maradtok, azért is kell maradnom.

Hallgatva, figyelte mindent az én jó anyám, hol könnyezett, hol tiltakozott a kezével, hol meg mosolygott is (akkor mosoly-

gott, mikor az anyagi körülményeiket érintetem, hiszen emlékszem rá, ő maga mondta, hogy egy rongjúlak a ruhát, cipőt és főleg én, hogy édesapánk nem győzi a kiadást). Hanem mikor azt mondtam, hogy itt kell maradnom: fölpatlant a padró, elem állt és kijelentette, hogy abba bele nem egyezik, itt nem maradhatsz, ő ezt elviselni nem tudná. De Nagykörsőns ő minden ismerős is ez ellen van s meg is represszant és ő szíveti a fájdalom annak elgondolásán, hogy míg az egyik fia tudományos pályán halad, művelt emberek és művelt társadalom körében él, a másik fia, a kisebbik kidobva legyen az eddigi, a megszokott körből, durva lelki és művelletlen emberek társaságában tapasztelnek legyen kitéve a lelkes, szenvedésnek a teste és az erőlköse is!

Erre, mint akita a kigyó csip meg, szisztemen föl.

— Drága jó anyám! A testi szenvedés kérszen vagyok, nem idegen előttem, tudatosan keresem; az isten megértik, nem sorvadok én el. Lakatos társaim az igaz, hogy nem műve t körbörben önlök fel, modoruk lehet tán durva is, de leltük az a nem rossz, az nemes, erőlkösés tisztességes és az én eddigi nevelésem megvédene, még ha rossz társaságba kerülünk is.

felekezetek közt nincsenek ma sur-
lódási felületek s ennek a belátása
nagyban megerősíti és biztosítja
a jövőre is a pártok áldásos békéjét.

Előfizetési felhívás.

A magyar újságírás emléket ké-
szül állítani harctéri első nagy halot-
tának, Dr. *Bányai Elemérnek*, aki
mint katona hősiességével, mint em-
ber, lelkeként jósságával, mint író gon-
dolatainak és nyelvművészetének sajá-
tosságával vált ki sorainkból. A kár-
páti harcokban elkövetkezett hősi ha-
lálá kiragadta őt a *Zuboly* álnév leple
alól, amely alá írta munkáját nagy sze-
rénnyel rejtette. És egyszerre ráirányi-
totta a figyelmet azokra az értékekre,
amelyeket két évtizedes pályafutása
alatt rejtett el naplópapokban, folyóira-
tokban. A magyar újságírás érzi köte-
lességét, hogy az ilyen értékeket veszni
ne hagyja.

Az időszaki irodalom mindennap-
os áradatát igazi tehetségeink évtize-
dek óta szellemi kincsekkel szórják tele,
amelyeknek legnagyobb részét pillanatnyi
hatás után elvész az áradatban. Pedig
mennyi eredeti gondolat, mennyi
szép és ődös eszme, az írás és
a magyar nyelv művészetének meny-
nyi dokumentuma kallódik így el szerte
szorva, holott egybegyűjtve új kincset
jelentene szellemi életünknek.

Jó mindnyájunk közül elsősorban
Bányai-Zuboly volt az, akin megbí-
zonyult ennek az igazságra.

Az ő hősi halála érlelte tudatosá-
sát azt a mindnyájunkban régóta lapangó
gondolatot, hogy a magyar újságírás-
nak saját magával, valamint a magyar
szellemi élet egyetemével szemben is
kötelessége megőrizni az elédig
felédre kárhozottat ilyen értékeket.
Az ő emlékeztérése teljesjűk te-
hát először az a kötelességünk.

Emléket állítottunk neki a saját szel-
lemének kincseiből: Összevittük leg-

szebb, legértékesebb irodalmi mun-
káit.

Karddal és tollal szolgálta hazáját
és a kultúrát. Kardjának emlékét meg-
becsüljük azzal, hogy tetemeit haza-
hozattuk. Tollát, melyet a háború örök
mozdulatlanságra kárhozottak, hosszú
elődök akarjuk avatni írásműveinek
gyűjteményével. Végül az embert, a
jó és igaz embert, örökítjük meg azzal,
hogy összegyűjtött rásainak jöve-
delméből az újságírók árvi számára
teremtünk alapot. Ehhez kérjük a mű-
velt magyar társadalom érdeklődő tá-
mogatását.

A könyv, amelynek megszerkesz-
tésével Dr. *Mikes Lajos* biztuk meg,
karácsony táján jelenik meg, Dr. *Kunfi*
Zsigmondnak Zubolyról szóló beve-
zető tanulmányával, *Ady Endre*, *Krúdy*
Gyula, *Dr. Lukács Hugó*, *Révész Béla*,
Schöpflin Aladár, *Száz Zoltán* és
Szép Ernő Zubolyról irt megemléke-
zéssel, diszes kiadásban, *Polya Tibor*
eredeti arcképvázlatával, számos illus-
trációval. Előfizetési ára 5 korona. Jöve-
delmét elhunyt hősünk sírmelegé-
s a magyar újságírók *Zuboly-alap-
ján* fordítjuk, amely célra minden fe-
lülfizetési is köszönettel nyugtázzunk a
nyilvánosság előtt.

Előfizetéseket elfogad a
"Nagykörös és Vidéke" szerkesz-
tősége és kiadóhivatala Nagykö-
rös, IV. ker. Kossuth Lajos-ter 35.
szám.

Hartéri levelek.

— Utazás a harctérre. —

Orosz-lengyelországi harctér, aug. 1.
(Folytatás.) 5

Mennyi könnyet jelent ez a sok kis,
kardhód fakereszt! Mennyi gyászfályot!
Hány anya, menyasszony, hitves átzi-
ta ezeket a sirokat könnyeivel onnan a távol-
ból! Hányan pihennek itt már, akiket még
mindég várnak haza, akikről még nem is
tudják a szeretteik, hogy idegen földben
polarodznak már hónapok óta!

— Azt, hogy hazamegyek, édesapám!
Rám nézett élesen, de jóssággal, a vállá
rándult egy csipenyit, mosolygott az ajka,
mikor kérdezte:

— Mit te?

— Haza megyek.

— Helyes. Jól van kislíam. Igen helyes.

És mintha még vidámabb lett volna,
mint azelőtt; könnyű lépekkel haladt ve-
lünk be az Uri-utca. Édesanyám a boldo-
gság volt maga. De jó magam is könnyen
éreztem magamat és vidámnak.

Mikor Márkus urkéhoz bejöttünk, a
mester ur a rásztalánál állt, a felesége is
ott volt, oldalt ült mellette egy széken. Tud-
ták az érkezésünket. Vártak.

Illő tisztelettel és bizonyos fokú me-
széggel bántak velünk. Egy kicsit felesé-
zett volt a társalgás eleinte, de fölmele-
dett hamar. Markusné asszony ragyogott a
boldogságtól, mikor édesanyám a gyerme-
kei felől kérdezősködött, névszerint em-
legette föl őket, a leveleim révén volt ismer-
ős velük. Ezzel megtört a jég és csaknem
jovetlünk a zsilip. Atyám azonban közölte a
jovetlünk célját és bejelentette rövidesen,
hogy hazavisznek.

Markus ur erre hátrább húzódott a

Há ez a sok sir beszélni tudna!

És a katonák, akik most mennek oda,
ahonnan azok, itt nem messze — ott, lent
a föld alatt, — sohasem kértek visszát,
— a katonák mégis vigak, dalolnak, nevetnek,
írt játszanak a mezőn, mint a gyerekek.
Itt van melletük a momento, itt állunk a
száz meg száz sir mellett már órák óta. —
és ők mégse szomorúak. Nem jut talán
eszébe, hogy ők is nem sokára ilyen
néma emberek lehetnek, mint ezek a hősök
itt, mellettük? Nem félnek? Nem gondol-
nak a halálra? Hiszen talán egy-ekét hét
mulva már egyszé el közlül!

Dehát én se félek! Én se gondolok
arra! Itt látom magam körül a halál örökös
aratását, — és mégis hűgévérrel, sőt öröm-
mel megyek a harctérre. És kíváncsián. —
Előre örülvé azoknak az értékeknek,
hangulatoknak, amelyek majd a harcté-
rre jönnek. Nagyon kíváncsi vagyok arra,
hogy milyen érzés az, először a tűzben
lenni? Vagy rohamra szaladni? Hiszen
ezekből újabb gyönyört — szépségeket,
szenczökben gazdag — emlékek lesznek
pár év múlva! És ez is fontos. Csak ez a
fontos. Mert az ember az emlékeiben él!

A hosszú vasuti út hetedik napján ro-
botognak be — már amennyire egy katoná
vonat robotni tud — a lembergi állomásra.
A gyönyört, világvárosias pályaudvar nagy
része romokban hever. Az étermet, a váró-
termetek is elpusztította egy-egy gránát.

Az állomáson és az állomás körül
mozgalmas az élet. Vagy husz katonát
szállító vonat, német, magyar, osztrák ka-
tonák, vegyesen. Sebesültek. Átvonuló csapa-
tok. És katoná, — csak katoná — min-
denféle.

Lembergig utaztunk csak vona-
ton. Innenőt kezdve gyalog fogunk
masztrálni, amíg oda nem érünk az ezre-
dánkhoz.

Boldogan mentünk be a lembergi
korzóra sétálni, — örülvé annak, hogy mel-
előtt elkezdenék a harctéri nomád életet
— városban, utóljára, egy nagy, kultur-
márosan tölthetünk egy napot. És — fő-
képen — egy estét!

A korzón rengeteg katoná. Némekek

székén, kihúza az asztalfiókot, kivett belőle
egy nagy levbőrítőt és átadta atyámnak.
A 290 forint volt benne.

Tudtuk előre kérem állásán. Dicsértek
nyakra-főre és olyasmit mondtak, hogy any-
nyira jó, engedelmes, szorgalmas, kiváló
modora, dolgos, hogy nem néknik való,
nem e pályára való — az irti.

A zsilip megnyílt. Markusné asszony
vette át a szót. C persze a saját szempont-
lól tárgyalta az ügyet: a gyerekek miatt,
akik igen nagyon megszerettek. El is kül-
dötte őket a mai délután innenahazuról,
hogy tanai ne legyenek az okvetlen elő-
vetkező nagy eseménynek, az irt elvázó-
sának. A zivüik szakadna meg.

— Az elvázásnak meg kellett történni. De
nem egyszerre. A nagy papirusz botróból
egy nagyobb bankót ide adott az édes-
apám, hogy bucsuvacsorát rendezzek a volt
kolégáknak még akkor este, másnap dél-
előtt meg a családöt és a kisgyerekektől
vegyek bucsut.

Az utolsó vacsorát is Mandval rendez-
tem. Szegény borzas, boglyas, lompos kol-
legám igen megsíratott.

A nagy traktá abból állott, hogy min-

is, sokan. Alig látni az utcán más férfit, mint katonát, akik nagyogó árcsal rójak végig azokat az utcákat, ahol ezelőtt pár héttel még orosz tiszték sétáltak.

Legérdekes a látszólag, hogy olyan sokáig voltak itt az oroszok az urak. A város teljesen ep, csak a külvárosokban, meg a vastiti vonal mentén maradtak az orosz visszavonuláson nyomai egyará fegyverjuttató ház képeiben. Meg a repülőgéphangár vasváza magasság ki csupán a város szélein. Egyébként Lengyel olyan most, mintha az oroszok nem is lettek volna itt nyolc hónapig. Egy boldog nagy város. Csak ez a sok katoná, aki az utcákon sétál — a sűrűn átvonuló csapatok és a néha — nagyon messziről — ide halhatós ágyúszó jutattja eszünkbe, hogy háború van.

A korzó után az első utunk persze a kávéház volt. A Kafé Arenne. Egy hete nem voltunk kávéházban, — és nem leszünk tudja Isten, meddig — és hogy ez pesti embernek mi jelent, azt mindenké tudni, épen azért már megant a menykép veli, hogy most kávéházban ülünk és onnan nézünk ki a szép, lengyel nőket tele utcára.

A Kafé Arenne este a fejedelmi va csora a Hotel Bristol elegáns éttermében, aztán a kényelmes szálloda — a Hotel Austria — ahova este 11-kor haza kellett már mennünk, mivel 11 óra után, felsőbb rendeltre minden nyilvános helyiséget be kell zárni Lengyelben. — Mindezek, a kávéház, a kényelmes, modern restaurant, a Corso, a minden komforttal berendezett hotel, — mindez bicsuzás volt a kultur életről. Holnapról kezdve le kell szállítani az igényeinket, a kávéháztól, szállodától, kényelemről hosszú időre le kell mondunk. Egy kevés szalma, amire — a nedves földre terelve, és kőpöngyökbe burkolódva, — lefekhetünk, egy kis kenyér, egy rossz, olcsó cigarettá — leszünk olyan helyzetekben, hogy ha ezek meg vannak, teljesen meg leszünk elégedve!

Reggel indultunk utunk Lengyelből, most már gyalog maszrova. A lengyeli főbárogózózó utcák — magyar zászló is sok van kintülve! — magyar nődióktól lettek hangosak. Kinyitlak az ablakok, megálltak az utcán az emberek és melegen ünnepelik a magyar katonákat.

Több napig menetelünk gyalog, végig a visszahódított, de az orosz uralom miatt sármal állapotban levő Galicián. Fölgyújtott falvak, pusztulás, nyomor mindenfelé. De azért a lakosság boldog és ujong örömben, hogy végre kiverültek az országukból a barbár ellenséget. Borzalmis dolgokat beszéltek ezek a szerencsétlen emberek az oroszok garázdálkodásairól. Zólkiewben — a visszavonulások — fölgyújtottak a történelmi nevezetességet, ne meszségű, ódon lengyel királyi palotát. Mosty Wielkieből magukkal hurcolták az oroszok a falu három legszebb leányát. A legidősebb tizenhét éves volt közöttük. Számtalan hasonló esetet beszéltek el az egyes falukban, városokban. Érthető hát az az öröm, az az ünneplés, amellyel a galiciák a mi csapatainkat fogadják, — az ő főbárogózózóit — és ez a lelkesedés, amellyel mennek a galiciai ifjak — és férfiak — a sorozásra.

Nagy darab, — a gyönyörű, gyors és minden várakozást messze feljúló offenzívánk által visszahódított, — területen kellett keresztül mennünk, amg odakerestük a dicsőségesen előre nyomuló ezredünköz. A vitéz Molinár ezredhez, amely most is — ami menetszázadunkkal fölfrissítve, — győzelmesen halad előre, hajtva maga előtt az oroszt — a saját földjén! — és naponta új báborokat aratva az ezred régi — dicsőségétől övezett — zászlójára.

B. J.
(Vége.)

Haza készül az amerikai magyarság.

G. F. amerikaiá vándorolt mozdonyvezető érdekes levelet írdott a napokban rokonaihoz.

A terjedelmes levélben hosszasan foglalkozik az amerikai közhangulattal, amelyet a nagy amerikai lapok szólnak s ez a közhangulat egyre német ellensébe, de kínánsen háborús. Az amerikai négy tömege keresni akar s mivel Anglia háborúja jó üzlet Amerikának, a közvélemény ententeipárti, de semmitől sem iirtözök jobban, mint a háborútól.

Igy aztán míg a mesterségesen szított német ellenszenv terjed, a magyarok és né-

metek béke agitációinak mind nagyobb közönisége van.

Magyar szempontból azonban a légerdekesebb N. N. leveleink az a paszusa, amely a magyar amerikai munkások munkanélküliségével foglalkozik. Mióta az amerikai gyárak mindinkább műnicipióvártásra adják magukat, különösen Pittsburg és Cleveland acéleleipen s már a Carnegie gyátraiban is egyre kevesebb magyar munkást alkalmaznak. A magyarok nagy részét most a munkanélküliség a nyugatra való vándorlásra kényszeríti, ahol visszatérhetnek ősi foglalkozásukhoz: a földműveléshez.

Most az amerikai magyarságot, amely ez ideig nagyobb tömegekben tömörülve itt Amerikában is a szétzóródás és elkallódás veszedelmébe fenyegeti.

Ezt elenyészlyendő — mint G. F. írja: — érdekes mozgalmat indított Kuthy Dénes pittsburgi magyar református lelkész.

A háború után visszavándorló magyarok egyesületét szervezi.

Ez a szervezkedés látszólag egy takarékoszövetkezt, amelyek a tagjai megtakarított pénzükét összerakják aztal a céljal, hogy együttesen lithon háború után földet vásároljanak és amerikai magyar telepeket létesítsenek az ő házában.

A lelkes fiatal magyar papnak már is néhány híve van, akik lelkesen agitálnak, hogy háború után minél több jó munkás, erős, fiatal magyar család települjön haza. De még ennél is értekesebb az a mozgalom, amelyet a hazakereszlő magyarok gyermekei körtben kezdenek a fiatal református pap, di. itt már N. N.-nek is aggodalmi vannak, hogy vaj, — Amerika haza enged-e majd az Amerikában született és az angol iskolákban már is a magyarságra nézve veszlendő gyermekek.

Az egész mozgalomban az a legerdekesebb, hogy a háború első esztendőiben már visszhangozt kellett Kuthy Dénes szava s a magyarok haza készülnék Amerikából.

A város papirszükségele.

Mint ismeretes, a város részére a szükséges irodai szerkezet és papírfelkötök egyik helybeli kereskedő szállítja szerződés alapján. A szerződő fél kötelezte magát 3 évig szállítani a város részére a szükséges dolgokat egységáruk alapján. Amint tudjuk, csak decemberben vállalta el, s ez év márciusában a szállító kereskedő már beadványt intézett a városhoz az árak emelése iránt. Akkor a közgyűlés 15 százalék árémelést engedélyezett. A vasárnapi közgyűlésen az illető szállítóton pedig egy újabb kérvény alapján 45 százalék ár-többletet szavaztak meg. Az első fél év alatt tehát 60 százalékot! Nem értünk egyet a közgyűlés határozatával, mert szerintünk az lett volna a helyes, hogy ha a szerződő fél a szerződésben vállalt kötelezettségének nem tud vagy nem akar eleget tenni, akkor a szerződést felkelbonítani s új árlejtést tartani. (Tejlesen fejtések is az árlejtések Kőrösön ilyen körülmények között? Szerlek.)

Hiszen minden ilyen árémelés az adózó polgárság zsebére megy s itt legalább 3000—4000 koronáról van szó! Most még csak az illető kereskedő újabb beadványt várjuk a nyomdai munkák felemelése iránt!!!

Amint értesülünk, a közgyűlés ezen határozatát megfellebbezik.

den bennkosztos azt kapott vacsorára, amit legjobban szeretett. (Kismeriük már az z-lésüket, én magam is voltam többször be-vásároló.) Ezenkívül egy rud szalmái jutott zsozó ismét és mandulakifliit is vásárol-tunk a cukrásznál. A beköszöntő vacsorá-hoz volt hát hasonlatos a bicsuzó is. A különbség csak az volt, hogy a nagy vizes locsoló érintetlenül állt a földön a kályha mellett. Azt mondták a legények, hogy borti hozatnak a mai nap emlékére.

Manó azonban a kannát az asztal közepére tette, biztatban intett Wilhelmnek, hogy tán mégse.

Borral volt tele a vizeskanna. Megittuk az utolsó csöppig, elbicsuz-tunk vacsora után. Könyöcsepp akadt itt-ott. A Jánossal is baráti kézzortással váltam meg.

Máspap összedtem én ingóságaimat. A legnagyobb részt az inasoknak hagytam emlékül. A létszópárnát hoztam haza csak és a börtönyt. Erre büszke vagyok. Ezt őrizni fogom; ámbar nem tudom mi törté-nik, édesanyám nem néz rá jó szemmel. Azt

mondja, hogy a Bordács bácsinak ajándékozta.

A családtól, a fiutól is érekeny volt az elválás. De az apróságok mintha már be-szóztak volna a válás gondolatlá. Mesterem asszonyom azonban addig-addig egyengette mások részére a válás útját, hogy maga került a görögnyós részére; egészen megrákdódtatta a nagy sírás.

Egy hónap az életem történetéből! Új élet, új világ a deszkák, az életem sznpadán. Leszorultam róla, mielőtt szerephez jutottam volna. A statisztáság vittem. Visszavonuláson nem megfutamodás volt. Ezt őnézettel emelt homlokka! mondatom.

Az apai lélek nagyra törekvése, az anyai szív gondosságával együtt kísért, követelt az új pályán, melyre vállaltam és ifjonti hevem fölseg let.

Jobb lesz-e gy, vagy jobb lett volna-e amugy: örök tiók. A kálinvinst ember az életbőlcsész nyugalmával von erre vállalt csöndesen.

(Vége.)

Csendőrmester kalandjának szomorú vége.

Felháborítón szomorú, lelket megrázó eset történt szomszédos községünkben Lajosmizse. Igazán megdöbbentő, hogy egy ember, eszéi vesztve, állati sorba hogyan sülydhet ennyire. A történet a következő:

F. hó 13-án este Szabó Imre lajosmizsei csendőrmester bezergett Szatmári Mihályné lakása ablakán, hogy beszélni akar vele, engedje be. Szatmáriné — kinek férje a harcúlán van — azt hitte, hogy az ura felől kap valami hírt, tehát eleget tett neki. Rövid idő múlva az őrmester szerelmi vallomásokkal üldözte, ami ellen a menyecske erősen tiltakozott. Azonban az őrmester a menekülési akaratú asszony elől az ajtót hirtelen bezárta, az asszony hatalmasra ejtette. E hó 19-én az őrmester ismét elment az asszonyhoz, ijából zörgelt az ablakon és bebocsátást kért. De a menyecske nem válaszolt neki semmit, sőt hogy észre ne vegye, elbújt egy szekrény mögé. Az őrmester több ízben be is világitott az ablakon, hogy kikémélje, vajjon van-e valaki otthon. S mikor észre vette, hogy az úgy meg van vetve és az asszony 6 éves fiacskája is ott fekszik, meggyőződött, hogy a menyecske otthon van, erre az ajtót is kezdte már fészegetni, de mikor ez sikerre nem vezetett, ismét az ablakhoz ment, ijából ott zörgött, sőt fenyegetődött. Erre az asszony, ki az előbbi alkalommal is hiába hivatkozott arra, hogy ő egy védtelen nő — kinek a férje a harcúlán küzd — a csendőrségnek kellene megvédeni a bánlatalmazástól, elkieseredésében levette az ura vadász fegyverét felszolgáltatta az őrmestert, hogy távozzon, mert lő. Az azonban nem távozott. Hogy tehát eljéresse, az ablakon át kilőt. A lövés az őrmester jobb oldali ülését szétronszolta, 40—45 lépésre távoza előtől, itt elvérzett. Mire az orvos ki érkezett hozzá, már halott volt.

Az élelmszerek hatóságai ellenőrzése. A stájerországi helytartóság rendeletét bocsátott ki, melyben az élelmszerkereskedelmek ellenőrzésére bizalmi férfiak bevonását rendeli el. Ezeknek a teendője kiterjed a zöldségre, húsz, gyümölcs, tej, főzelék és a zöldség, tojás, zsír és egyéb élelmszerek hatósági árának feljegyzésére és ellenőrzésére, továbbá a megbízható fogyasztók véleményeinek meghallgatására, a nagytermelők cikkeinek a követőlvé kereskedelmi számára való eljuttatására, a szállítási és üzemeltetési kiterjesztésű közlekedési kedvezmények megszerzésére. Ezekben a kérdésekben a községi hatóságok kötelesek a bizalmi férfiak nézeit kellő figyelemre méltítani. A hatósági árak megállapításánál az ő véleményük szintén döntőleg figyelembe veendő.

— Tanítókat mint állították. Azok a tanítók, akik annak idején pórtanítalékosként szolgáltak és ez okból tartalékos tiszti kiképzést nem nyertek, amennyiben az állítási álláshoz kötött általános követelményeknek megfelelnek, első sorban képzendők ki az állítási kar sárjadtékul. A póltaníték utasította a hadvezetőséget, hogy különösen azokat a tanítókat, akik már az ellenség előtt állottak, vegyék kiképzés alá és nevezzék ki állítástékké, ha állítási szükséglet állt be.

HIREK.

Sebesülteink s orosz foglyok templomunkban.

Úgy megférnek a templomban, A magyar és muszka; Akik egymást véresmezőn, Kergették halálba. Itt megférnek, csendben vannak, Nincs kard, puska, golyó, Hisz' a béke templomában, Nem lehet arról szó.

Eltört kézzel, sebes lábbal.

Megnyugodva szépen;

Sebesültek imádkoznak,

Oly megható kép ez . . .

A foglyok is fohászokdnak

Nekik is kell lésn,

Melyik ima lesz hát kedves

Ott a magas égbén? . . .

Két ellenség a templomban

Sohajit küld az égnek,

Nemzetüknek az Istenről,

Győzedelmet kérnek.

Két ima száll fel az égbé,

Panaszok sél kérés;

De az Isten, igazságos,

Csak a magyarra néz . . .

Antal Pál.

A kornházból.

írta: Borsos Szabó Károly 101. gy. e. katon.

I. Fényképek.

Két fényképed van itt nálam,

Az egyik a kezemen;

Bár hű másod, valóságban

Szászor szebb vagy kedvesem!

A másik a szivemben él,

Mint érzés, vagy s gondolat,

S minden képnél szebbnek festi

Gyönyörű kis arcodat.

Az egyiket nézegetem,

Másikkal beszélgetek

S nyilatdoznak lelkeim előtt

Boldogságos, szent egek . . .

Éltem utja a halálhoz

Oly igen közel vezet:

Oh vajjon megöriz-e majd

Puha, áldott, kis kezéd?!

Arcdó vidám mosollyal int:

Boldog jóvó vár ráink,

Tárt karokkal ölel által

Meleg fészék, kis tanyánk . . .

II. B nek.

A budweisi kórház lehérszobájában

Fekszik egy katona, nagy beteg, lábában,

Senki se kérderi, mikor lesz már jobban? . . .

— Szólanul szendereg, szive alig dobban.

Almatag zemeit, pusztia falra szegzi,

Amíg gondolata észáll messi-messzi,

Távol hazájába, szép Magyarországra,

Szerelmese édes, kicsi otthonába.

Látja-e még egyszer? — csak az Isten tudja

Hová viszi innen a betegét utja!

Idegen hant alá, hideg temetőbe,

Vagy dicő csatára, véres harcmezőre? . . .

Sohajit akaján . . . a jöltéví álom

Izzó fejére száll lassan ringó szarvón

Arcon mosoly játszik, szép kedvesét látja . . .

Beteg katonának ez a gyógyulása!

(Budweiss, Csehország.)

— Rendkívüli közgyűlést tart városunk képviselőtestülete — mint értesülünk — a jövő héten kedden.

— Tiszti kinevezés. Lázár Sándor hadapród-tiszthelyettes, özv. Lázár Sándorné urnó rokonszenves, jeles képzettségű fiát, aki a katonatisztképző tanfolyamok a sokirón kadétsikolában, illetve a Ludovika Akadémián végezte szép sikerrel, a legfelsőbb hadár a gyulai — jelelreg Kolozsvárt székelt — 2. számú honvéd gyalogezred hadnagya nevezték ki. A szép jövőre, fiatal tiszti kinevezéséhez ösztínt gratulálunk.

— Törvényhatóságaink feldult tizhelyeinkért! A magyar törvényhatóságok, megyék és városok hazafias lelkesedéssel eleget tesznek a Khuen Héderváry Károly gróf enklóte alatt álló Országos Bizottság felhívásának és meghozták a maguk áldozatait azokért a polgártársainkért, akiket a háború viszontagságai hajléktalanokká tettek, Vármegyéink eddig a következő adományokat határozták el: Borsod K 118,000, Pest-Pilis-Solt-Kiskun (1 százelek pótdó) körülbelül K 100,000, Csik K 100,000, Sopron és Nyitra K 60—60,000, Szatmár K 40,000, Somogy (1 százelek pótdó) K 32,000, Jász-Nagy-Kun-Szolnok K 30,000, Moson K 8000, Nógrád K 5000, Heves és Maros Torda K 2—2000, Azonkívül Gómor- és Kishont vármegye évalálta egy falu telepítését. Szepes megye egy fél százelek pótdótd szavazott meg, Hunyad megye fenyőfalházakat ajánlott fel a hajléktalanok számára, Csanád vármegye egy kis középüreljölirészt vállalta el. Városaink eddig a következő adományokat határozták el: Szabadka K 50,000, Temesvár K 25,000, Nagykőrös 10,000 korona, Nagykikinda K 5000, Pozsony K 2000, Szatmárnémeti K 2000, Újvidék K 1000, Kőröstarcsa K 1000, Szilágysomlyó K 500. Ezeknivül a felsorolt vármegyék és városok legtöbbje tár-sadalmi uton is szépsikerű eljölítést adott. Többi törvényhatóságaink ószi közgyűlése még hátra van és már ma is kétségtelelnek tekinthető, hogy a hazafias jótékonyág és a felebarát szeretet művéből mindnyájan erejüköz mérten fogják kivívni részüket.

— Kecskeméten lesz cukor. A kecskemédi m. kir. miniszter értes tette az ottani polgármestert, hogy a hozzá cukorhiány ügyében intézett feltérjesztésre már intézkedett, amennyiben a Kukoripár Részvénrtársaságot utasította, hogy Kecskemét város közösgének rendelkezésére bocsásson megfelelő mennyiségű cukrot és a Máv. azt lehetőleg gyorsan szállítsa. Vajjon nálunk lettek-e ebben az ügyben intézkedést? Kíváncsak vagyunk rá.

— A 18 évesek október 15-én vonulnak be a hivatalos lap legutóbbi száma közölte, hogy az 1897. évben született és a bemutatott szemlelnek fegyveres szolgálatra alkalmasnak talált népfölkelők — amennyiben névszerint felmentve nincsenek — 1915. évi október hó 15-én tartoznak bevonulni az igazolványi lapjukon feltüntetett kiképzéstiti kerületi parancsnokság székhelyére.

— Zárlat a hasítottkórmű állatokra. Miután városunkban a ragadó száj- és kórómfájás járványosán felépült, így a hasítottkórmű állatokra a zárlatot a hatóság elrendelte, gy tehát a heti- és országos vásárookra azoknak felhajtása tilos.

— A harctér humora és költészete. Az egész világ csodálja a magyar katona halálmegelő batorságát, mely a legvéresebb harcok közepette lángol a legnagyobb lobogással s halálos veszedelmek közt termi a háborús humor és költészet legszebb virágait. Ime egy példa a sok közül: Kollárs Kálmán hadapród földünk, Kollárs Lajos gőzmalomtulajdonos rokonszenves fia az olasz harctéről: . . . hogy hangulatunk mily gondatlan ezen nehéz napokban is, élénk példa rá szeretett . . . urunk saját székényű nőjára, mint naponta énekünk nála, mintha odahaza volnánk s nem röpökben felettünk minden pillanattal a halál golyója. Dalunk szövege, mely a legrettegettebb pillanattal készült, és (dallama: hej Zsuzsám! . . .)

Hulló srappel szeretszejei,
500-ik már az éjei.
Gránát, katicák, kicsi anyi, géppuská
Önök, vasat felem ködöz,
Mind ahány van belém lödöz,
És oszt a zr, ugy-e edes habuska?!
Hej címám, mégsem járja tán,
Hogy én legyek a ti botond céltalok.
Lőjétek hát másféle,
Olasz brigáda kéibe
Vagy tátn a baccóle botfretért,
Mentül nagyobb kalibert
Mír iszt um zo liber,
Mennél nagyobb kalibert
Hej talán, jaj talán,
Egy kis béke kellene tán,
Csáf, dolinás, köves e táj,
Lődzint itt nem muszáj! . . .

— A „nsemle” . . . Két héttel ez-
előtt kezdik. Akkor, vasárnap amiatt panaszodunk, hogy itt, a butazermő Álföld közepén nem kapunk zsemlet. Megidéztek a nótát s azzal bizonyítottuk, hogy a zsemle kerek, de kicsi s helyben nem kapható. A következő vasárnap közölték a pékmeztérek vezdekését és tiltakozást, mely szerint fő nem okai a zsemlehiányban, mert nem kapnak bókai drága pénzért sem, mert a város állt be ugyan egy közelmelési bizottság, de az a mai napig sem tudott vizsgálni, rozsol, gabonát beszerezni. Most, harmadik vasárnap közölték azt is, hogy a hét folyamán alkalmuk volt a közelmelési bizottság egy tekintélyes tagjával beszélni, aki meg amiatt panaszodott, hogy a bizottság miért vontuk felelősségre a zsemle szűke, illetve a gabonabeszerezés késlekedése miatt. Ime, tisztelt olvasóközönség! így lett a zsemleből „tengeri kigyo”, — nyomdai nyelven sokáig folytatódott cikksorozati tárgy — de így lett felszólalásunknak már is annyi gyakorlati eredménye, hogy zsemle az egész héten át kapható volt. Kicsi, könnyű, drága — 5—6 fillér darabja —, de volt. S volt felszólalásunknak az az eredménye is, hogy a figyelmet az elemzési bizottság munkájára és feladataira irányította. Leszögezték azt a ténny, hogy Nagykőrös városa — a miniszteri parancs értelmében — összeráztatta a fogasztó közönség gabonaszükségletét s igeretett tet, hogy a törvény értelmében egy esztendőre kielégíti azoknak a fogasztóknak a szükségletét, akik nem termelők, illetve nem tudtak egész évi gabonát beszerezni, de mind a mai napig nincs egy szem gabonájára sem. És most már a zsemletől eltekintve, olyan lealzó helyzetbe hozták a fogasztó közönséget, hogy kénytelen a szomszédoktól liszlet, gabonát kérni, mert a városról ugyan nem kap a bejelentett mennyiségből semmit. Ennél a pontnál érkezünk el oda, hogy a közelmelési bizottság működését bírálata alá vegyük. Azt

mondta a fentebb említett tekintélyes tag, hogy a város nem tud gabonát venni, mert a gazdák nem adják, elrejtik a gabonát, a biztoságnak meg csak a megye területén szabad vásárolni. Miért hivatalozunk tehát rajzuk, mikor elő önzetlenül teljes tenek közhasznú szolgálatot! Tény az, hogy a város kiküldött egy elemzési bizottságot. Tény az is, hogy ennek a bizottságnak *erkölcsi kötelessége* gondoskodni a fogasztás kielégítéséről. És tény az is, hogy a városnak ma sincs gabonája. Hát engedelmeket kértünk, aki amire vállalkozik, azt teljesíteni tartjuk. Cikkünknek tehát a lényegében igazsága volt. A szükséges gabonát be kell szerezni! A bizottság —nzetlen, jóindulatu szándéka felől senki sem kételkedik, de az is mindnyájan érezzük, hogy tennie kell valamit. Kopogtatni a hivatalos ajtókon, kérni, sürgetni addig, míg a közönség megkapja és a pékmeztérek is megkapják a szükséges gabonájukat, vagy lisztjüket. Akkor nem lesz tovább panasz a zsemlehiány, illetve a gabonaszűkség miatt. Kérünk hathatós, eredményes intézkedést.

— A kecskeméti, ugynevezett Szent Mihály napi országos vásár a mai napon tartatik meg.

— Adakozás. Az árvek részére ötv. V. Faragó Ambrusné arasszony 2 kosár almát ajándékozott, melyért halás köszönetet mond az árvaházi bizottság.

— Sebesült katonák gazdasági oktatása. A sátoraljai jehelyi vöröskereszt betegnyergű állomása azon lábbadozó beteget részére, akik a polgáriéletben gazdálkodni gróf Széchenyi Ernőné kérelmére a földművelésügyi miniszter elrendelte gazdasági előadások tartását. Az előadásokat Csepreghi Gyula m. kir. gazd. tanár fogja tartani. A gazdasági előadások haligatit között a Műtrágyát Értékesítő Szövetkezettől ajándékozott műtrágyát és a Zempléni megyei Gazdasági Egyesülettől felajánlott gazdasági eszközöket osztanak ki. Gróf Széchenyinek erről az eszméjéről egy németországi szaklap is dicsegről emlékezett meg és a lábbadozó gazdakatonák oktatását az illetékes tényszók figyelmébe ajánlotta.

— Nálunk nem kell utazási igazolvány. A belügyminiszter rendeletet küldött valamennyi törvényhatóságnak a polgári személyforgalom korlátozásáról és a igazolvány kötelezettség szabályozásáról az a hadművelési területen. A rendelet a legzselebb körökben közhírré kell tenni és figyelemzteni a közönséget, hogy a hadművelési területen kívüli eső országrészekben közeledek vonatokat mindazok igazoló okmány nélkül használhatja. *Nálunk tehát nem szükséges utazási igazolványt beszerezni, kivéve akkor, ha a rendeletben megállapított hadművelési területre akarunk utazni.*

— Ceglédre az áll. főgimnáziumba az 1915/16 tanévben beiratkozott az I. osztályba 102, a II.-ba 98, a III.-ba 92, a IV.-be 70, az V.-be 42, a VI.-ba 13, a VII.-be 23, a VIII.-ba 16, összesen 455 tanuló, 9-cel több, mint tavaly szeptember közepéig. Helyszűke miatt elutasítottott 7 IV. osztályos tanuló, valamennyi vidéki.

— Új vízügyi bizottság. Miután az eddigi vízügyi bizottság a Kőrös-Göngyér is tisztási munkálatának mikénti keresztül vitelei ügyéből kifolyólag lemondott, új bizottsági tagok választása válván szükségessé, így a legutóbbi közgyűlésen megválasztották a bizottságba enékök: Hegedűs Diénes, tagokul: Szűcs Ferenc, Kerekés Sán-

dor, Szentpétery Géza, Gulácsi István, S. Hegedűs Albert, Bene László városi képviselőket. Szakközégl péld kiküldetett a v. mérnök.

— A dohány drágulása. Mini értesülünk, a kormány január elsejétől a dohány, cigareta és szivar árát jelentékenyen felemeli. A dohányos emberek körében a hír bizonyára nem okozza a legnagyobb örömet.

— Fülbábján szenvedők figyelmét felhívjuk Faragó Jenő mai hírdetésére.

Szerkesztői üzenet.

Régi elszölet. Felesleges, hogy a mi figyelmünket felhívja a harctéri események azokra a szakértő magyarázatra, melyek — ha szárazföldi harcra van szó: K. B. L., ha tengeri csatáról: *Tengerész* aláírású jelennek meg csaknem naponta a *Budapesti Hírlapban*. — Ezek a pompás cikkek már régóta figyelmet keltenek nálunk is adatközlő gazdag, ismeretekben bővelkedő, alapos és tanulságos voltukért, melyek mind arra vallanak, hogy ezeknek a közleményeknek az irói beavatott szakemberek, kik olyan pozícióban vannak, honnan az eseményeket minden titkos vonatkozásaikkal együtt áttekinthetik. E cikkek és tudtásuk sok érdeletes gyakran meglepő s mai egyszer frappáns azzal, hogy mennyire igazolódik a későbbi események által. Ezeket olvassa bizonyára ön is, más világiatásban látja magánstratégák naiv erőszétségeit s azokat a vaktáiban történő találgatásokat, melyeknek nem egy nagy lap is helyi ad. Csaknem érdekes, hogy a Budapesti Hírlap K. B. L.-je előre ily precízzen megírta, hogy miként fog megtörténni az orosz várak elfoglalása. — Ezeket a kitűnő magyarázatokat nagyszerűen egészíti ki e nagykétfelnyű lap hadi tudós társainak és értesüléseinek is páratlanul gazdag anyaga.

ANAYKÖNYVI ÉRTESTÉS

— a m. kir. anyakönyvi hivataltól.

1915. szept. 8-tól szeptember 24-ig.

Születtek:

Apró István és Petrezevny Annának Anna leánya rk. Tényi László és Dávid Erzsébetnek Terézia leánya ref. Balog László és Tóth Juliánának Ilona leánya ref. Turcsányi István és Nagy Juliánának István fia ref. Kőrösi Annának Sándor fia rk. Battonai Károly és Balázs Teréziának József fia rk. Horváth Ferenc és Bugyi Amáliának Imre fia rk. Rác József és Csákö Juliánának József fia ref. Lengyel Sándor és Szűcs Eszter halvaszületett fia. Jámbor Ambrus és Szabó Rozáliának Ilona leánya ref. Kustár Ferenc és Balog Teréziának Diénes fia ref. Viktoróczy József és Illés Erzsébetnek József fia ref. Pozsár Balázs és Horváth Teréziának Julián leánya rk. Kiss András és Locskai Annának Anna leánya rk. Makai Antal és Korsós Juliánának Diénes fia ref. Ivancs István és Dobos Máriaának István fia rk. Nagy László és Tóth Juditnak Judit leánya ref. Bago Ferenc és Varga Juliánának Mária leánya ref. Fenyes István és Simon Rozsina László fia izr. Szarvas Ferenc és Szűcs Évának Katalin Margit leánya ref. Kerek Máriaának Mária leánya rk. Kósa István és Bizák Máriaának László fia ref. Susán Pál és Andó Ilonának halva született fia. Halasi István és Perlaki Rozáliának József fia rk. Birányi Alajos és Eszenyi Rozáliának Julián leánya rk.

**Hirdessen a NAGYKÖRÖS
és VIDÉKÉ-BEN.****Földberlet.**

Kiss Pál földbirtokos, nagykőrösi lakosnak, a nyilas-nvársapát pusztán levő, körülbelül 650 hold birtoka, a melyet eddig Róth Gyula ur haszonbérlet, az 1915—16. gazdasági évre, akár egy tagban, akár tetszés szerinti részletekben, (egyholdtól felfelé) haszonbérbe adandó. Felvilágosítást a kezeléssel és a kiadással megbízott Czira Ferenc gazdálkodó, nagykőrösi lakos (V. ker. 127. sz.) bárkinék, mindenkor készséggel ad, a ki az ingatlan és annak részletei kimutatása végett, minden hét szerdáján, reggeltől-délig, a helyszínen kint is tartózkodik és az érdeklődőknek rendelkezésére áll. 6-6v

Eladó házak.

Huszár Györgyné, főgím. tanárné urnő IV. ker. 167. sz. háza értékes, nagy telekkel, a Kollársz gőzmalommal szemben, kedvező fizetési feltételek mellett örök áron eladó; értekezni lehet a helyszínen, a tulajdonossal.

Bán Korsós László X. ker. 126 sz. háza, mely áll 3 szoba (melyben egy üzet van), egy konyha, éleškamra, sertésöl és nagy kocsinból, egy különálló épület elkerített udvaron, egy szoba, konyha és istállóból, konyhakerettel eladó; értekezni lehet a tulajdonossal.

Inokai Tóth Dénes VII. ker., Hajnal-u. 146. sz. alatt levő 650 négyszögöl területen levő háza és telke, mely áll 2 különálló kényelmes lakásból, egyikben 4 szoba, éleškamra, zárt folyosó, aliatuk nagy kettes pince, másikban 2 szoba, 1 konyha, továbbá 1 alsó konyha, kamra és istállóból álló melléképületeiből, nagy gazdasági udvarral és mintegy 100 négyszögöl területű csemege szőlős és 350n-öl területű jövedelmező gyümölcsös kertből esetleg 3 részben is, 2 rész épületekkel, 1 rész pedig házhelynek, igen kedvező fizetési feltételek mellett eladó. értekezni lehet a tulajdonossal a helyszínen vagy az irodán.

Kiadó földek.

Gál Lászlónak a feketei földje feles munkára kiadó; értekezhetni a tulajdonossal IV. ker. 204. 1

Veress Zsigmondnak a Feketén Sántha Balázs szomszédságában, 11 és fél hold földje egy évre szep. 29-től haszonbérbe kiadó; értekezni lehet VII. ker. 48. sz. alatt. 1

A mészköhomok téglagyár szomszédságában Dr. Révész Simon mintegy 3 és fél hold földje kedvező fizetési feltételek mellett örök áron eladó.

Kocsis Istvánnak a feketén Csete Ferenc szomszédságában és a Szurdokban a Vasut mellett levő földje haszonbérbe kiadók; értekezni lehet VIII. ker. 53. szám alatt. 3-3v

őzv. Szabó Sándorné örökseinek a történelmi-ludasban levő 30 hold tanyás földjük 1915. évi Szent-Mihály napjától kezdve több évre haszonbérbe kiadó. (Örökáron is eladó.) Értekezni lehet Pesti Pál tanító úrral Nagykörrösön. VIII. ker. 78. sz. alatt.

Kiadó házak.

Vizi Jánosné I. ker. 172. sz. házában egy szoba, konyha, éleškamra, pince, padlás haszonbérbe kiadó; értekezni lehet a fenti szám alatt. (Csirkepiac-tér).

D. Tóth Lászlónak VI. ker. 321. sz. házában egy külön álló lakrész, mely áll 2 padlós szoba, 1 konyha és melléképületeiből nov. 1-re kiadó; értekezni lehet a fenti sz. alatt a tulajdonossal.

Fazekas József Szolnoki-utca 13 szám alatt házában 2 utcai szoba, konyha, zárt pincevel, fűskamrával nov 1-től haszonbérbe kiadó.

Vegyesek.

Idősebb házaspárhoz állandó alkalmazásra főzésben jártas gazdasz-szony kerestetik. A kinek a férje a harctéren esett, vagy pedig árja leány, előnyben részesül. Jelentkezni lehet a kiadóhivataltban.

Egy fűszerkereskedő segéd azonnal felvételt jobb fizetéssel Szigeti Adolf üzletében Kecskeném.

őzv. B. Kiss Ambruzsné asz-szonymnak a ludasi tanyáján öt von-tató sarjuzénája és a házában ó-bora van eladó, II. ker. 101. sz. alatt. 1-2v

Az urániában folyó hó 26-án**A mexikói kalandornő**

szencziációs család dráma, természeti és mulatótá képekkel, rendez helyarákkal. Kezdeté d. u. 4, 6, 8 órákor.

1915. évi október hó 3-án egy**rezervista álma**

nagy világháborúi szenzáció, ezen kivételes érdeklésű darabhoz a fővárosi zenekar fog lehozhatatlan és művészi játékokkal köze miködni. Mérsékleten felomet helyárak — Kezdeté delután 4, 6 és 8 órákor. Jegyek előre válthatók Papp Sándor üzletében.

NAGYOTHALLÓ?**Fülzugásban szenved?**

Nincs többé süketég és fülzugás, ha a legújabban szabadalmazott

„Dobhártyaszerű hallókészüléket“

hordja. Sulya egyegyed gramm, fülbetéve kívülről nem látható. Felnöttek, gyermekek hordhatják. Prospektust — lapunkra való hivatkozással — ingyen küld:

Faragó Jenő,**Budapest, IX., Mester-u. 34.**

Telefon. József 20—83.

1-12

Szőlőbérlet. Nagykörös határban 11 hold szőlőbirtok jutányos feltételek mellett bérbéradó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

Okleveles cimbalom tanár

Elvállal tanást, úgy kezdőket mint haladókat a legmagasabb képzettség, kottából vagy cigányos módszerben. — Cim:

Katona Kálmán

2-3 IV. kerület 182. szám.

Elsőrendű retorta

FASZENET

ajánl
BODÁNSZKY MÓR
faszénkereskedő

CEGLÉD

Budai-ut 19. szám.

Szabadalmazott és törvényesen védett

vetőmagcsáv az ószer

„ANTISPORA-

VITA“

Külője 1 korona 40 fillér.

Részletes ismertetéssel és használati utasítással szolgálunk a vezéreljárásuk.

SCHWARZ ÉS TAUBER
nagykereskedők, NAGYKANIZSA

Hazai és külföldi szántóföldi szaktudósok vélemények megállapították hogy az „Antisporavita“ az összes vetőmag-félek, és elsősorban az ország hazájában általánosan fenyegetett betegségei elűzésére a legmegfelelőbb és így a mezőgazdaságban nélkülözhetetlen.

DEUTSCH, NEU ÉS TÁRSAI,
mint a
Hadi Termény Bank

bizományosai közhírré teszik, hogy tisztán felrostált, egészséges rozst a legkisebb mennyiségben is, valthoz szállítva átveszik s ennek métermázsáját is:

29 koronáért fizetik.

Magyar-Orosz nyelvtan kapható

Székely Albert könyvkereskedésében. **Ára 60 fill.**

Új temetkezési vállalat!

Tisztelettel értesítem Nagyköros város és vidéke közönségét, hogy Kertész Gyula úr házának udvarában, a postával szemben nagyobb szabású **disztemetkezési vállalatot** nyitottam, ahol nagy raktárt tartok a legjobb kivitelű érckoporsókból, ternő és bársonnyal való bevonásra alkalmas fakoporsókból, valamint a legdrágább kivitelű sirkoszoruból, úgy annyira, hogy disztemetkezési intézetem ezen a téren a legmesszebb menő igényeknek is meg tud felelni. — Elvállalok egyszerű temetéstől kezdve a legdrágább kivitelű, az alább jegyzett árakban:

klottal behuzott szegelt teríték 40 kor.
ternőval behuzott szegelt teríték 60 kor.
érckoporsó, diszes melléklettel 180 kor.

Ujjonnan készült gyászkocsmat, minden felszámítás nélkül két lóval, négy lóval pedig 5 koronáért küldöm ki.

Meg kell említenem, hogy városunkban évek óta létező összes temetkezési vállalatok társas viszonyban vannak egymással, ennél fogva a náluk levő árakkal a versenyt mindenkor könnyen elveszem, továbbá, mert temetkezési intézetem csak egyedül a magam tulajdonít képezi, tehát a többiekkel kartelen nem vagyok. Kérem a n. é. közönség szves partfogását, mert temetkezésem célja a gyászoló közönséggel nagy pénzt megtakarítani, nem pedig az eddigi, egységes kartel árakat fizetelni. Kiváló tisztelettel

SCHIFFER MARTON.

rúfils kereskedő, temetkezési vállalkozó

Nagy választék a legszebb sirkoszoruban!

A temetéshez gyászkoocsit és lovat ingyen adok!

Nagykörösön ma egyedül kartelen kívülemetkezés

Hirdetéseket jutányosárban vesz fel lapunk kiadóhivatala.

Mindenféle gazdasági gépek:

U. M.

Bächer ekék, Melichár vetőgépek, Tárcsás boronák, mérlegek és ehhez való sulyok, a legolcsóbb árakon beszerezhetők;

NEU JAKAB gabonakereskedő gazdasági gépraktárában.